

Okluk Koyu kimin?

“Turgut’un Yeri” dededen kalma. Değirmen Bükü’nde yapımı birkaç yıldır -alttan alttan- süren “Cumhurbaşkanlığı Yazlık Sarayı”na komşu. On-bir dönüm büyüklüğündeki toprağı tapulu, tahta iskemleli, deniz kabuklu masalı restoranı 1986’dan beri (Özal’ın buraya merak sardığı dönem) ruhsatlı, tekne bağlanabilen, su- elektrik alınan tahta iskelesi için de her yıl işgaliye alıyor devlet.

Durkadın, Turgut’un eşi. Adı, herhalde anasına “Artık yeter, doğurma!” demek için konmuş. Sormadım, ben öyle düşünüyorum. Ya da cılız doğmuş, gitmesin diye; uyduruyorum bunları, hiç duyulmadık bir isim olduğu için.

Ama kişiliğine daha uygun bir ad da aransa bulunamazmış. Bir an durmaz, mutfaktan koşar, koya girişini gözlediği tekneye tonoz verir, palamar bağlar, arkadaki kümesten yumurta toplar, yabaniyla ineklere balya balya ot savurur, traktörle toprağı sürer, mısır eker, arada bahçenin asma yaprağıyla sarma sarar, oynak sandalına atlar, bırakma yapmaya gider, sırtı çeker, akşam gelen gidene servis yapar, hesap alır... Yatar.

Gün doğarken uyanır temiz havayı içinize çekmek için teknenin kışına çıkarsınız, o, uyanmış, tertemiz giyinmiş, saçlarını arkada toplamış, kıyıda sessizce suyu süzüyordur, gece ahtapot sokulmuş olabilir diye.

Bir süredir gelip giden “06 plakalı Mercedes’lerden” diken üstündeydiler. Dün gece konuştuk, yeni bir gelişme yoktu. Yattık.

Bu sabah uyandık, **istimlâk** haberi gelmiş. İtiraz yokmuş. Sadece *bedele* itiraz olabilirmiş.

Sadun Boro’nun “gez dünyayı, gör Konya’yı” misali, okyanusları aştıktan sonra, küçük kayığıyla gelip yerleştiği yer burası.

Osman Atasoy’un yazdığı gibi, “martılar onu alıp bu dünyadan götürmeden önce”, yıllarca bu koyun en dibinde, denize uzanmış bir çamın altında

kışladı. Çoğu zaman yalnız, bazen ona imrenip gelerek, Kısmet'e bordalayan dostlarıyla.

Orada çok '*denizci*' yetişti, onu görerek, ondan öğrenerek. Ona gıpta ederek. Çok sohbetler edildi, sofralar kuruldu, anılar işitildi, yıldızlar seyredildi, çoğu zaman sessizlik, kimi zaman da rüzgâr sesi dinlenildi.

Sadun Ağbi, sabah uyanır, elinde simgeleşmiş *değnekten asası*, yüce ağaçların kuytusundan, şifalı yaban çalılarının arasından, şırıltılı küçük bir çayın üzerinden geçip, adımlaya adımlaya oluşturduğu kırmızı topraklı patikadan, hafif yüksekçe, şimdi üzerinde '*adının yazılı olduğu bir taş*' bulunan püfür püfür *sirt*'a yürürdü.

O uçup gittikten sonra, sevenleri, yetiştirdikleri, o patikayı biraz ıslah etti, yazılar, işaretler konuldu, küçük çayın üzerine tahtadan küçük bir köprü yapıldı, o '*taş*' hazırlandı, özenle.törenle yerleştirildi. O anılarla dolu yola "*Sadun Boro Yürüyüş Yolu*" denildi.

Şimdi o koy, düpedüz hiç kimsenin babasının malı olmayan bir '*deniz*' yani, "*önemli misafirlerin güvenliği*" için olsa gerek, biz sıradan fanilere kapanmak üzere.

Ama şunu söylemek lâzım:

Bu koy, bir kemeri ayakta tutan kilit taşı gibidir.

Çekersen, Gökova çöker.

Denizle pek alâkası olmayanlar da, bir sektör, '*haftalık charter*' tekneçilik işi çatırdayınca, çıkacak sesi uzandıkları taşıma kumla yapılmış plajda umarım işitirler.

Sonra ben de, tıpkı, "*Daha da Davos'a gelmem*" diyen zat gibi, bir daha buraya gelir miyim, gelebilir miyim, bilmem.

Sevgili Sadun Ağbi,

Ben bu yazıyı 2018 yazı biterken yazmıştım.

2019 baharıyla birlikte, sanıyorum 39 yıldır her yaz birden çok kez gidip 'sığındığım' o koya birkaç kez daha geçtim, gene hep aynı yere demirledim.

Yazının bu bölümünü, gene oradan, bu kez 2019 güzünü biterken yazıyorum.

Bu iş artık bitti Ağbi.

Senden çok şey öğrenen dostun Mustafa tesisini, iskelesini söktü. Durkadin ve Turgut ineklerini köye çıkardı, yerdeki kayrakları topladı, buzluklar vs şu anda kamyonetlere yükleniyor. Bir devir kapanıyor, kaç kuşaktır doğma büyüme buralı insanlar kendi memleketinde göçe başladı. Koyda bizden başka bir tekne daha var. Gece koya vurulan projektörün ışığı uyutmuyor insanı.

En acıklısı ne biliyor musun?

Senin patika epeydir bakımsızdı.

Bu sabah erkenden tekrar sana yürümek istedim.

Küçük çayın üzerindeki tahta köprü de sökülüştü.

Sen hakkını helâl et.

Ekim 2019

